

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsaris|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Scaliger Attico S. LXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

si forte iam Heroïna tua victoria Rangonia
 tot tuis carminibus celebrata lacunam hanc
 suppleuit. hanc enim, quo die hanc scribe-
 bam, Valerius vester narrabat mihi valetu-
 dinis curandæ gratia ad te peruenisse. Tu-
 ne hac ætate, hac eruditione ob pecuniolam
 raptam torquebere? Dii meliora piis, erro-
 remque hostibus illum. Scito autem non
 me adfuisse iudicio tuo. nam & illa vt pri-
 mum introuit oculis perlustrans (vt narra-
 runt collegæ) nominatim me appellans
 orauit singulos, vt reicerent ex albo iudi-
 cum, ob veterem nostram amicitiam. Et
 ego casu interesse non poteram ob Petrum
 Carlinum sororium, quem Princeps Præsi-
 dem agere iusserat: qui eadem in classe tum
 erat, vt mihi quidem cedendum fuerit in
 aliam classem. Interea quæ de .: Cæsares
 eras pollicitus excidere. Vale & nos ama.
 Kalendis Mai.

SCALIGER ATTICO

S. LXI.

VELLEM igitur doceretis me vestram
 Philosophiam, qui censetis philosopho
 necesse esse pati fures domesticos: impuras
 faminas sublegere impune dotes illustrium

N 1

puella-

puellarum. Etiamne fouetis furta inter leges vestras, quia nos sumus philosophi? Videmus vos philosophos huc illuc volitantes pecuniæ gratia, & quæstus. Illa si vobis imperat, velim scire quamobrem nobis cara non sit, qui sumus exules, inopes, magnæ familiæ, turbæ liberorû sarcinis grauari, ægri, senes, sine amicis. Etiam placent ioci in re tam seria? pulcherrimus Atticissimus. Quingentos abstulit. reponentur a Magnatibus. Edictum Regium pro nihilo habitum, sprete leges, contemptum sacramentum. Compilatus sum & irrideor. Aio tibi: Annibal (quod scribis) ad portas non est vrbs huius, sed ad meam ianuâ egestas, ad vestras Iustitia nobiscum expostulans. Si non aderas, quare qui aderant non tibi aderant? An mihi deesse potuerunt, non adesse tibi? Velim tuum os videre Philosophum, si tibi furto trecéta surrepta essent, & fur apud decurias laudaretur. Non exclamabo apud furdum, ἔστ' Δίηης ὀφθαλμὸς, ὅς πανθ' ὄρα. Nunc illa cõuiuatur, & ducit choreas meis sumptibus, & ex fauore tuo, ac tot meis officiis. Hæc est decocta Neronis. Insultate. feram quod potero: ero tamen quod sum. Cæterum vnum reliquum fuerat: profecto erâ etiam damnandus, quod meum ius persequeret.

Illud

Illud videto. prolatis in iudicium furtis quibusdam cum capsa, illa decidit mecum, & meorum partem abstulit sibi, quia non erāt illa in confessis. Dii boni qualem quæstionem. Neminem nominavit eorum, apud quos deposuerat, quia rogata non est. Non est expressa confessio. Illi possident mea. Tu me venis irrisum vltro. Hæc ego non sum meritis: neque tuum erat illudere ægroto animo, ac tenuissimis fortunis meis. Is enim sum, cui non parum debes. Sed omnia ferenda erant, nisi irrideres. Ais illam impudicam veritam ius amicitiaë nostræ. Nesciebat te offensum, quod Plutarchi libellum non accepisses: quod de Cæsaris fibula iratus eras. Quod si non solum necesse est Philosopho velle compilari, sed etiam ad eius perfectionem affert aliquid momenti corruptela amicitiaë, obliuio beneficiorum, ingratus animus eorum, qui humana diuinaque iura profitentur, emenda mihi erit istius Idea Philosophiaë trecentis nummis aureis, quos tu mihi tua admirabili eloquentia demonstras, *καὶ μάλα ἔπος δεικνύεις*, non fuisse sanos. possum ferre iudicium illud virorum sapientum, quos ais voluisse perficere sapientiam meam: irrisione tua, doce me, qui ferre possim. Non aderas iudicio. Quare non adfueris non quæ-

N 3

ram,

198 IULII CÆSAR. SCAL.
ram non enim respondebis insano sapiens,
plebeio summæ vir nobilitatis, priuato Se-
nator. Petiit vt ne esses in albo. An vt ne tui
quidem essent? qui tibi adesse absenti de-
bent, an mihi deesse potuerunt, nisi tu mihi
defuisses? Valde vereor ne Plutarchi libel-
lus, & Cæsaris fibula mihi trecentis con-
sistent. Et ais in tuis literis, quicquid id est,
mihi & forbendum & concoquendum es-
se. Quid aliud mihi diceret Pisistratus, si ei
σπαρίδης foderem? Scribis adeo perturbato
animo scriptas a me literas, vt putares Anni-
balē ad portas esse. Non ad vrbis portas erat
Annibal, quem timeres, sed ad ianuā meam
egestas, quam neglexistis, sed ad palatii fo-
res impudica fur, quam absolvistis; ad tuas
ædes ius amicitix nostræ; quod violasti.
Quare videre vellem tuam istam Philoso-
phiam in tuo isto ore Stoico an Socratico, si
tibi illa trecentos suffurata esset. Tamen
scio quendam in prouinciam euocari mul-
to minore summa, etiam per tempestates,
etiam per æstus. Et illudis de Rangonia,
quasi reposuerit mihi e suis thesauris, quan-
tum sublectum fuit. Id illa an sit factura,
& scit, & viderit: te id debuisse facere, &
scio, & videro. Hæ sunt spes meæ, quæ in
te fitæ erant, vt curares mea: idque iure non
officio-

officiorum solum, sed etiam earum præceptionum, quæ in edictis Regiis, in scriptis legibus, in Dei optimi maximi iussibus, in ipsius naturæ tabulis scriptæ sunt. Itaque iudicium illud tamen damnosissimum mihi fuit, tamen nequitiam improbo. a summis enim atq. optimis viris datum puto. Meam fortunam haud miror. neque enim noua mihi res est, opes meas lacerari. Illud me stupore afficit, atque etiam *inbeſumtor* facit, quo animo & mihi deesse potueris, & ultro illudas. Scio tamē vtri nostrum vter debeat. vtrius in manibus sit alterius fama, id etiam scio. Me non commissurum, vt ne sim quod sum: idemq. te commissurū & cōmisisse, vt esses quod es, id quoq. scio. Potentiā tuam te non ignotam habere item scio. eam exercuisse, scio. scio etiā te agræ laturū libertatē animi mei. scio me non esse tam abiectum, quin sciam, quā parum candidè de me senseris post aliquot epistolas meas. quæ si seruiiles fuissent, recuperassem fortasse nescio quantum. Sed excidere tibi mea beneficia, quæ & multa, & frequētia, & illustria fuere: posteaquam non tulisti, quod exigebas. Et nunc irrides senem, pauperem, agrum, profugum, miserum: cui tua Academica eloquentia persuasum vis, febres esse bonam

valetudinem : non posse constare philosophiam meam , nisi velim carere bonis partibus: nisi velim sanguine liberorum meorum, nobilium filiarum, fures saginari. Nimio plura scripsi, quam decreueram. Vnico absolui potuit totum hoc. Apud eum, qui mihi multis, maximisque esset obnoxius beneficiis pluris fuisse nolle posse, quam debere voluisse. *** Non esse mirum, si exangues sunt historiae, in quibus tantum sit effusum sanguinis : sed portentum enorme esse, in quibus tam robusti exercitus . ineptæ sunt, pueriles sunt, semibarbaræ sunt, ineruditæ sunt. *** Qui emptam haberes ad nocendum potentiam, non potuisti eam meis beneficiis commutare. Neque enim vel amouere vel cedere nisi pecuniæ, vnde creata est, potest.

Reliqua desiderantur.

SCALIGER ATTICO

S. LXII.

N VLLÆ vnquam vel tuæ vel alius cuiuspiam ad me allatæ sunt literæ, quæ mihi fuerint commodiores, atq. propterea gratiores. Nam præterquam quod erant, vt omnia tua solent, disertissima, no-
ua me